

« zurück blättern vor »

STRECHAJZ subst. m., ab 1785; auch *strejchajz*; ‘Eisen zum Glätten der Oberfläche von Glasgefäßen’ – ‘żelazne narzędzie używane do wygładzania powierzchni naczyń szklanych’: [einzQu.] 1785 Torz.Szkl. 147, L *szkło z tygla wymyjąc, będzie czyste, a gdy go strechajzem żelaznym dotyka się, brzydnieie*. ○ 1785 Torz.Szkl. 36, L *Strechajze, żelazo do siekacza kuchennego podobne, potrzebne do ogladzania naczyń szklanych*. – L, SWIL, Sw. ◇ **Var:** *strechajz* subst. m., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 147, L – L, SWIL, Sw (hut.); *strejchajz* subst. m., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 36, L – L, SWIL, Sw (hut.). ◇ **Etym:** nhd. *Streicheisen* subst. n., ‘Werkzeug zum Abstreichen in der Glasbläserei’, GRI.

« zurück blättern vor »